

מיידו את הלווחת. ומאותה שעה נפללה ולא נגלה מערב רב, שבhem נאמר (שם יט) וגם ערב רב עליה אפס. בכל זה לא נפרד מישראל, ושפחה מגברתה, עד שגלה האחרונה.

אתה בן המלך, כמו שלך נאמר בעמודה האמצעי בכל, חドוה שלך בחדרה שלו תהיה בשיבא לנאל את כלתו, (חלמים יט) והוא בחתן יצא מחותמו וגוו. שהריה לבושיק בגאות חזוקים, ובזמנם שהיא מחלבשת בהם, היא אומרת, (שיר השירים א) אל תראני שאני שתרחורת. ותקלפות הלו הם משחית אף וחמה, נקבה רעה, שפחה רעה, שבתאי, משלו ושפחה כי תירש גברתה, שהיא שבת המלבה. משחית אף וחמה סובבים את שלשות האבות.

ולא עוד, אלא מה שהיתה בת המלך, י' על הו"ה, שפלו לים באבות - ה' ראשונה באברהם, ה' שנייה ביצחק, ו' ביעקב, והיתה י' ראש עלייהם. נאמר (איכה ח) נפללה עטרת ראשו. והקשילו רפותינו משל למלאך שהיתה לו עטרה על ראשו, ואילן יפה לפניו. באה לו שמוועה רעה - הרים העטרת מעל ראשו, ומה שהיה י' על הו"ה, י' למללה, חור הו"ה, י' למטה. וכן אמר דוד, (חלמים קי"ד) אכן מסוי הבוגרים היה להראש פנה

קסום רועיה הנאמן, קח אכן זו בידך, שנאמר בה (מכירה א) על אכן אמרת שבעה עינים, לשבר קלפת האגוז. שהריה בפה רועים פרנסי הידור התפנסו על האבן הזאת, שהיא סלע שלך להוציא מים מכם, שבללה שלך מטען מהכמה בפלע הvae, שנביעתו בתורה

(שםות לב) וישליך מיידו את הלווחות. ומההייא שעתה נפללה, ולא אתפרקת ממערב רב, הדתמר בהן (שםות יב) וגם ערב רב עליה אפס. בכל דא לא אתפרקון מישראל. ושפחה מבגרתה, עד פורקנא בתרiyta.

אנת ברא דמלכא, בגונא דילך אתמר בעמוקה דאמצעיתא (דף רע"ט ע"ב) בכלא, חドוה דילך, כחדרה דיליה יהא, בד יתי למפרק לכלה, (חלמים יט) והוא בחתן יוצא מהחותמו וגוו. דהא לבושין דילה בגוותה, איה חי חזוקין, ובזמןא דאייה מתלבשת בהן, איה אמרה (שיר השירים א) אל תראני שאני שחרחות. ואילין קלייפין אינון, עון משחית אף וחמה, נוקבא בישא, שפחה בישא, שבתאי, דאייה רשפחה כי תירש גבירתה, דאייה שbat מלכחה. משחית אף וחמה, סחרין לתלתא אבן.

ולא עוד, אלא מה דהות ברפה דמלכא, י' על הו"ה, דכלילן באבן, ה' קדרמה באברהם. ה' הניני באיצחק. ו' ביעקב. ויהות ראייה. ואמתילו רבנן מhalb, למלאך דהוה ליה עטרה על רישיה, ואילן יאה קדרמה, אמרתא ליה שמוועה בישא, ארמי עטרה מעל רישיה. ומה דהות י' על הו"ה. י' לעילא, אתהדר הו"ה, י' למתא. ובגין דא אמר דוד, (חלמים קי"ח) אכן מסוי הבוגרים היה להראש פנה מאת יי' היה זה זאת.

קסום רעיא מהימנא, טול אבן דא בידך, הדתמר בה, (זכירה ג) על אכן אמרת שבעה עינים. לתרא קלייפין דאגוזא, דהא כמה רועים פרנסי דרא, אטבנש על האין אבן, דאייה סלע דילך, לאפקא מיא מטהן, דכליה